

Şah Damarın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Ekim 2017

ŞİİRİN HİKAYESİ:

MEKANIN CENNET OLSUN CANIM TEYZEM.

ÇOCUKTUM VE TANIDIĞIM İLK YABANCI SEN İDİN. FARKLI DİNLERİN MENSUBUYDUK AMA BU, ASLA SORUN OLMADI ARAMIZDA. ÇÜNKÜ SEVGİYDİ ORTAK DİLİMİZ.

ÖNCE İKİ ABLANI VERDİK TOPRAĞA. BU GÜN DE SEN GİTTİN ONLARIN YANINA.

SENİ ÇOK SEVİYORUM MADAM TEYZEM BENİM.

HEY GİDİ GÜNLER HEY...

KEŞKE HERKESİN ORTAK DİLİ SADECE SEVGİ VE DOSTLUK OLSA.

SENİ DAHA ŞİMDİDEN ÖZLEDİM.

NURLAR İÇİNDE UYU BİR TANEM BENİM.

Büyümekle mesulüm halen:

Büyütürken kaygılarımı yorgun hücremde

Kaybolan hükmünde gölge misali

Yerleşik benliğin o hulasa yanılığısı.

Şimdiler çörekleniyor dünlere;

Dünler işkillendikçe

Yarının çetelesinde devrik üç beş cümle:

Yine seğirten hacminde yüreğin,

Külfet bilinen de sevgi denen mercilin.

Kanatan atıflarında ölümlü varlıkların,

Ölümsüzlüğü hicap bilmiş şunca adam ve kadın;

Yine isminin ilk harfinden çıkıp da yola

Soysuz gölgelerin saklandığı o çukura

Bazen bir sarmal bazen sarıp sarmamak değil de

Sancıları tetikleyen bir kabza

Adını söylemekten imtina etmek kadar da yoran
Üstelik ömrün katlarında
Sayısız hazan;
Hazanların arasında kayıp giden bunca zaman.

Yine aşkın yüklenip de geldiğin hangi kıtaysa
Benliğin dirayetinde sunumuna dair hüznün
Gevelediğin en görgüsüz cümle:
Uzak sayıp acıyı,
Yakın bilip dost denen varlığın sığağını
Sonra da eriyen buzlardan deli bir şelale
Gün birlik ziyanlarını ufaladığın hece hece.

Dingin gök deli fişek yerküre;
Fitratında beşerin kanayan her hücresinde
Gıyaben görmenin bile yetmediği
Kalp gözüne seğirten bir hissi dolgun bir telaffuzla
En yüksekte edindiğin,
Göreceli sağanaklara kapılıp ölümüne direndiğin...

Sükûnetin ifşasında niyazlara sığınıp;
Gönlün batılında kanıp kanıp kanamayı maharet bildiğin;
Celbinde ne çok yangın
Yine yürekle ömür arasındaki pervazın
Üstelik illet bir terennüm geceden yansıyan;
Aşka dair sayısız rücu
Yine meşk ettiğin hayatın da cilvesi
Konduğun serçe yüreklerde;
Kaybolduğun hangi yüz ölçüm ise
Evren denen mahiyette
Belki de en basit ayrıntı
Yine ifşası duyguların:
Kimine göre tekne kazıntısı
Sığındığın her satır ve dost meclisi
Edindiğin değil de ermeyi dilediğin mevki;
İlahi Aşkın vuku bulduğu
Ölümlü dünyanın bunca nazı niyazı.

İstediyin kadar ertele gelmeyeceğini sandığın sonu

Belki de eveleyip geveleyip yalanlarıyla
Uyuttuğunu sandığın bunca hane halkı.
Deme asla, deme de:
Sevmeyi ertele dilediğince
Bil ki yürekteki teyakkuzdur seni
Dinginliğe sunan;
Yarım akıllı sevdalarıdır yine nemalandığın rahmetten
En derine ulaşan onca iyiliği de görmez mi Yaratan,
Hele ki şah damarın deli gibi atarken
Yürek yürek,
Hece hece,
Sivrildiğin bunca ölümlüye sitemi bırak da
Uzan en aykırı lehçede,
Sevilmeyi bile dilemeden
Sadece tut elini
Dostluk denen meşaleden korkmadan da
Avuçla ateşi ve rahmeti
Enginliğin gücüne vakıf bu şeffaf rahlede
Yeniden dirilmeyi bekleyeceğin güne
Dair içindeki saklı o sonsuz hüznün ve özlem.